

"Déu camina amb nosaltres, bons i dolents"

Dc, 9/09/2015 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del papa Francesc a la casa de Santa Marta. *Dimarts 8 de setembre de 2015*

"Com concilia Déu?", "què és la reconciliació de Déu"? El papa Francesc ha desenvolupat la seva homilia, pensant en aquesta pregunta del dia, en la qual es recorda el naixement de Maria. La missió de Jesús -ha dit- és pròpiament "per conciliar i pacificar". Però -ha advertit- Déu, per conciliar, no fa "una gran assemblea", no signa "un document". Déu -ha dit- "pacífica de manera especial": concilia i pacifica en la petitesa i en el camí".

Francesc s'ha referit així a la primera lectura del llibre del profeta Miqueas, on es parla de la petita Betlem que serà gran perquè "d'allò petit esdevé la pau." Sempre -ha reafirmat- el Senyor escull "allò petit, allò humil per fer grans obres. I també ens aconsella a nosaltres per fer-nos petits com els infants per poder entrar al Regne del Cel". Déu -ha mostrat- "reconcilia i pacifica en allò petit".

"Però també caminant, en el camí. El Senyor no ha volgut pacificar i reconciliar amb la vareta màgica: ara... pum!; tot fet!... No. Va començar a caminar amb el seu poble i quan hem sentit aquest passatge de l'Evangeli de Mateu -que és una mica avorrit, no? Aquest va engendrar aquest, aquest a aquest, aquest va engendrar aquest... És una llista, però és el camí de Déu! El camí de Déu es fa entre els homes, bons o dolents, perquè en aquesta llista hi ha sants, hi ha delinqüents i pecadors. Hi ha tant pecat, aquí... però Déu no s'espanta: camina. Camina amb el seu poble".

I en aquest camí -ha afegit- "fa créixer l'esperança del seu poble, l'esperança en el Messies". El nostre -ha dit reprenent un passatge del Deuteronomi- és un "Déu proper". Caminant amb el seu poble. I -ha assenyalat- "aquest caminar amb bons i dolents ens dóna el nostre estil de vida".

Així, doncs, com a cristians -es pregunta el Papa-, hem de caminar per pacificar com ho va fer Jesús? Posar en pràctica el protocol d'amor en el proïsme, és la seva resposta, capítol 25 de l'Evangeli de Mateu:

"El poble somiava amb l'alliberament. El poble d'Israel tenia aquest somni perquè li havia sigut promès, ser alliberat, ser pacificat i reconciliat. Josep somnia: el somni de Josep és una mica com un resum d'aquesta història del camí de Déu amb el seu poble. Però no només Josep té somnis: Déu somnia. El nostre Pare Déu té somnis i somnia coses boniques pel seu poble, per a tots nosaltres, perquè és Pare i essent Pare pensa i somia el millor per als seus fills.

Déu és omnipotent i gran, ha dit Francesc, però ens "ensenya a fer la gran obra de la pau i la reconciliació en allò petit, en el camí, per no perdre l'esperança amb la capacitat de somiar, amb grans somnis, grans horitzons". Avui -ha remarcat- en commemoració d'una etapa decisiva de la història de salvació, el naixement de la Verge, demanem per la gràcia de la unitat, la reconciliació i la pau":

"Però sempre en el camí, amb els altres, com ens ensenyen les Benaurances i

Mateu 25 i també en els grans somnis. I continuem la celebració, ara, del Memorial del Senyor en "quelcom petit": un petit tros de pa, una mica de vi... en "allò petit"... Però en aquesta petitesa està tot. Hi ha el somni de Déu, hi ha l'amor, hi ha la pau, hi ha la seva reconciliació, està Jesús: Ell és tot allò ".

Traducció: Paloma Llorente -Catalunya Religió